

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobkyně: **V. P.**
st. přísl. X
bytem X
zastoupená Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.
se sídlem Poděbradská 5, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod čj.
CPR-48305-2/ČJ-2024-931200-AZ,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** rozhodnout o žádosti žalobkyně ze dne 25. 9. 2024 o udělení mezinárodní ochrany, a to **do 30 dní** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalovanému byla dne 25. 9. 2024 doručena žádost, kterou žalobkyně podle § 3 ve spojení s § 3a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále „zákon o azylu“), ve znění účinném od 1. 7. 2023, požádala o udělení mezinárodní ochrany.
2. Rozhodnutí o žádosti žalobkyně nebylo vydáno v zákonné lhůtě a žalobkyně ani neobdržela žádnou informaci o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí. Dne 4. 1. 2025 žalobkyně zaslala žalovanému žádost o sdělení stavu řízení, na tuto dosud neobdržela žádnou odpověď.
3. Dne 29. 7. 2025 se žalobkyně obrátila na ministra vnitra jako nadřízený správní orgán s žádostí o přijetí opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), v níž žádala ministra vnitra, aby učinil opatření proti nečinnosti. Ministr vnitra na žádost žalobkyně dosud nereagoval.
4. Dne 24. 9. 2025 podala žalobkyně žalobu, již se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný dosud nevydal rozhodnutí o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v žalobě namítá, že ke dni podání žaloby žalovaný nerozhodl o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ačkoli o ní měl povinnost rozhodnout do 6 měsíců ode dne, kdy mu byly poskytnuty údaje k podané žádosti. Žalobkyně žalovanému údaje poskytla dne 30. 9. 2024, zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí tak uplynula dnem 30. 3. 2025. Žalobkyně do dnešního dne neobdržela žádnou informaci o prodloužení lhůty, a proto v úvahu nepřipadá ani postup dle § 27 odst. 3 a 4 zákona o azylu (viz shodně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS). Žalovaný nesplnil svou povinnost vydat rozhodnutí v zákonné lhůtě, žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředky, které jí správní řád dává na ochranu před nečinností správního orgánu, řízení o žádosti žalobkyně již trvá téměř rok a zároveň žalovaný s žalobkyní provedl dva podrobné pohovory a je tudíž zřejmé, že od ní má dostatek informací pro řádné zjištění skutkového stavu. Vzhledem k uvedenému žalobkyně navrhuje, aby Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozhodl tak, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany v maximální lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně popřel oprávněnost podané žaloby a vyslovil s ní nesouhlas, neboť v daném případě nebyl a není nečinný a provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí ve věci žádosti jmenované o udělení mezinárodní ochrany, které vydá v nejbližším možném termínu. Veškeré informace jsou součástí správního spisu. Posledním úkonem žalovaného bylo provedení doplňujícího pohovoru s žalobkyní, ke kterému došlo dne 17. 6. 2025.

III. Posouzení žaloby

7. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Městský soud ve věci rozhodl

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž městský soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

8. Žalobu na ochranu proti nečinnosti lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobkyně domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 1 s. ř. s.).
9. Žalobkyně požádala o udělení azylu dne 25. 9. 2024 a údaje k žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10 zákona o azylu poskytla dne 30. 9. 2024. Žalovaný o její žádosti dosud nerozhodl.
10. Podle § 27 odstavec 1 zákona o azylu platí, že *rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, nestanoví-li tento zákon jinak, vydá ministerstvo bez zbytečného odkladu, nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy byly poskytnuty údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nebo ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany a o vrácení k novému projednání.*
11. Podle § 27 odst. 2 zákona o azylu lze lhůtu pro vydání rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) *prodloužit až o 9 měsíců, pokud (a) jde o případy věcně nebo právně složité, (b) je současně podán velký počet žádostí o udělení mezinárodní ochrany, nebo (c) žadatel o udělení mezinárodní ochrany neplní povinnosti podle tohoto zákona, a proto nelze rozhodnout ve lhůtě podle odstavce 1. Podle odst. 3 stejného ustanovení pak platí, že je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, lze výjimečně prodloužit lhůtu podle odstavce 2 až o 3 měsíce. Podle odst. 4 však ministerstvo vnitřní účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany písemně vyrozumí o prodloužení lhůty podle odstavců 2 a 3 a odůvodní takový postup.*
12. Nejdříve se městský soud zabýval včasností podané žaloby. V posuzované věci lhůta pro vydání nového rozhodnutí žalovanému počala běžet dnem 30. 9. 2024, kdy byly žalovanému poskytnuty údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a marně uplynula dnem 30. 3. 2025, kdy skončila zákonná šestiměsíční lhůta. Žaloba byla žalobkyní podána dne 24. 9. 2025, tedy zákonná jednoroční lhůta podle § 80 odstavec 1 s. ř. s. byla zachována.
13. Městský soud se zabýval přípustností podané žaloby. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu azylového zákona považuje podání žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu. Žalobkyně tuto žádost podala, byť k věcně nepřislušnému orgánu (k vyřízení žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti je v souladu s § 170a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve spojení s § 80 správního řádu Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců). Dle § 71 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bezodkladně a není-li to možné, nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení. Žalobkyně podala podnět k učinění opatření proti nečinnosti správního orgánu ministru vnitřní dne 28. 7. 2025. Ministr vnitřní měl žádost v souladu s § 12 správního řádu bezodkladně postoupit věcně příslušnému správnímu orgánu. I kdyby soud připustil postoupení ve lhůtě např. 7 dní, mělo být o žádosti rozhodnuto Komisí do 4. 9. 2025. To se však nestalo. K podání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žaloby žalobkyně přistoupila dne 24. 9. 2025, tedy téměř tři týdny po marném uplynutí lhůty pro přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného. Lze proto uzavřít, že žalobkyně naplnila zákonnou podmínku pro podání žaloby, když bezvýsledně vyčerpala veškeré prostředky ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.

14. Městský soud dále posuzoval důvodnost žaloby, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Prvně soud dotazem na žalobkyni ověřil, že o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo dosud (ke dni 18. 11. 2025) rozhodnuto. Protože v posuzované věci nebylo vydáno nadřízeným správním orgánem opatření proti nečinnosti, nezabýval se soud otázkou, zda již uplynula lhůta stanovená opatřeními proti nečinnosti, ale zabýval se výlučně otázkou, zda je žalovaný nečinný.
16. Lhůta pro vydání rozhodnutí podle § 27 odst. 1 zákona o azylu v nynější věci uplynula 30. 3. 2025. Soud nevešel na argumentaci žalovaného v jeho vyjádření ze dne 14. 10. 2025, že ve věci není nečinný, neboť provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně a že rozhodnutí vydá v nejbližším možném termínu. Ze správního spisu vyplývá, že po poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 30. 9. 2024 byla žalobkyně přípisem ze dne 2. 6. 2025 žalovaného vyrozuměna o konání pohovoru dne 17. 6. 2025, který se tohoto dne i uskutečnil. Podáním ze dne 24. 6. 2025 žalobkyně doplnila svou žádost o důkazy, které z pohovoru vyplynuly. Zároveň uvedla, že lékařské zprávy, které správní orgán vyžadoval, se zatím obstarat nepovedlo a budou dodány dodatečně. Případně si je může od ošetřujícího lékaře vyžádat správní orgán. Žalobkyně mu udělila souhlas s nahlížením do její zdravotní dokumentace. Současně žalobkyně v tomto podání správní orgán upozornila, že dne 30. 3. 2025 uplynula zákonná šestiměsíční lhůta pro vydání rozhodnutí. Přičemž do dnešního dne žalobkyně neobdržela písemné vyrozumění o prodloužení této lhůty v souladu s § 27 odst. 4 zákona o azylu. Takové vyrozumění není ani součástí správního spisu. Dne 7. 7. 2025 žalobkyně do spisu zaslala požadované lékařské zprávy. Následně, dne 28. 7. 2025, žalobkyně podala žádost na učinění opatření proti nečinnosti. Přípisem ze dne 19. 11. 2025 žalobkyně soudu sdělila, že žalovaný dosud o její žádosti nerozhodl.
17. Nečinnost správního orgánu je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Zároveň platí, že ne každá nečinnost je přičitatelná správnímu orgánu. Má-li nečinnost původ ve vystupování účastníka, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany.
18. Ze shora popsaného skutkového děje nicméně poměrně jednoznačně vyplývá, že nečinnost žalovaného nelze žalobkyni přičítat. Zejména je nutné uvést, že prvním procesně významným úkonem žalovaného byla až výzva ze dne 2. 6. 2025 k účasti na pohovoru. Tuto výzvu vydal žalovaný osm měsíců od počátku správního řízení a dva měsíce po uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí. Žalobkyně reagovala na výzvy žalovaného včas, podvakerát se dostavila k jím stanovenému datu ústního jednání a ve stanovené lhůtě též dodala požadované doklady. Přesto žalovaný o žádosti žalobkyně v zákonné lhůtě šesti měsíců od doložení údajů k žádosti nerozhodl (tato uplynula dnem 30. 3. 2025) a současně žalobkyni nevyrozuměl o případném prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí podle § 27 odst. 4 zákona o azylu.
19. Žalovaný se tak stal v řízení o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu dnem 1. 4. 2025 nečinným a tato nečinnost trvá i ke dni rozhodnutí soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Soud seznal, že žalovaný je v řízení o žalobkynině žádosti o mezinárodní ochranu nečinný, a proto mu dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost vydat o této žádosti rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku. Délku této lhůty soud považuje s ohledem na dosavadní délku řízení a stav shromážděných důkazů za přiměřenou, a odpovídá také lhůtě požadované žalobkyní v žalobním petitu.
21. Výroky o nákladech řízení (výrok II a III) jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně sice měla ve věci úspěch, avšak soud jí náhradu nákladů řízení nepřiznal, jelikož v řízení o žalobě je zastoupena Organizací pro pomoc uprchlíkům, která právo na odměnu za zastupování nemá, neboť nevykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů ve smyslu § 35 odst. 2 s. ř. s. Ze soudního spisu rovněž neplyne, že by jí vznikly jiné náklady v řízení o žalobě. Žalovaný v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. listopadu 2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.